

SESIÓN MARTES 21 DE ABRIL

4º ED. PRIMARIA

LINGUA GALEGA

Bos días nenos e nenas:

As actividades sinaladas para hoxe son as seguintes:

1. Competencia lectora: “O laboratorio maldito”.
2. Palabras polisémicas.

Preparados/as? Alá imos!

ACTIVIDADES

COMPETENCIA LECTORA: “O laboratorio maldito”.

O laboratorio maldito

Cando por fin deron rematado a galdrumada que lles serviran no comedor, xa no patio Iván sacou da mochila o seu prezado agasallo de aniversario e amosoullo ao seu amigo Anxo.

—Que chulo! E esa sinatura? É a dedicatoria dun futbolista?

—Non tal —respondeu vergoñoso—, cousas da miña avoa.

Escribiuno con rotulador permanente e non o dou borrado.

Anxo leu: «Para o meu carrapucheiriño».

—Boh!, dálle xa —atallou Iván cambiando de tema.

E xutou... Crash!!! Oi! O balón trazou unha ampla curvatura ata o primeiro piso do colexio, para ir bater contra o vidro da ventá do laboratorio, xa en desuso.

—Teño que recuperalo; sei onde están as chaves —dixo Iván.

Anxo intentou convencelo de que o mellor era decir a verdade e apandar coas consecuencias, pero Iván engadiu:

—Imaxinas a directora cando o descubra? «Carrapucheiriño García Reboreda, preséntese na dirección». Parece que a estou oíndo pola megafonía.

Anxo asentiu. Era moi capaz. Lili von Struga, de alcume «A Cabo Furriel», recreábase humillando a todos, nenos e mestres.

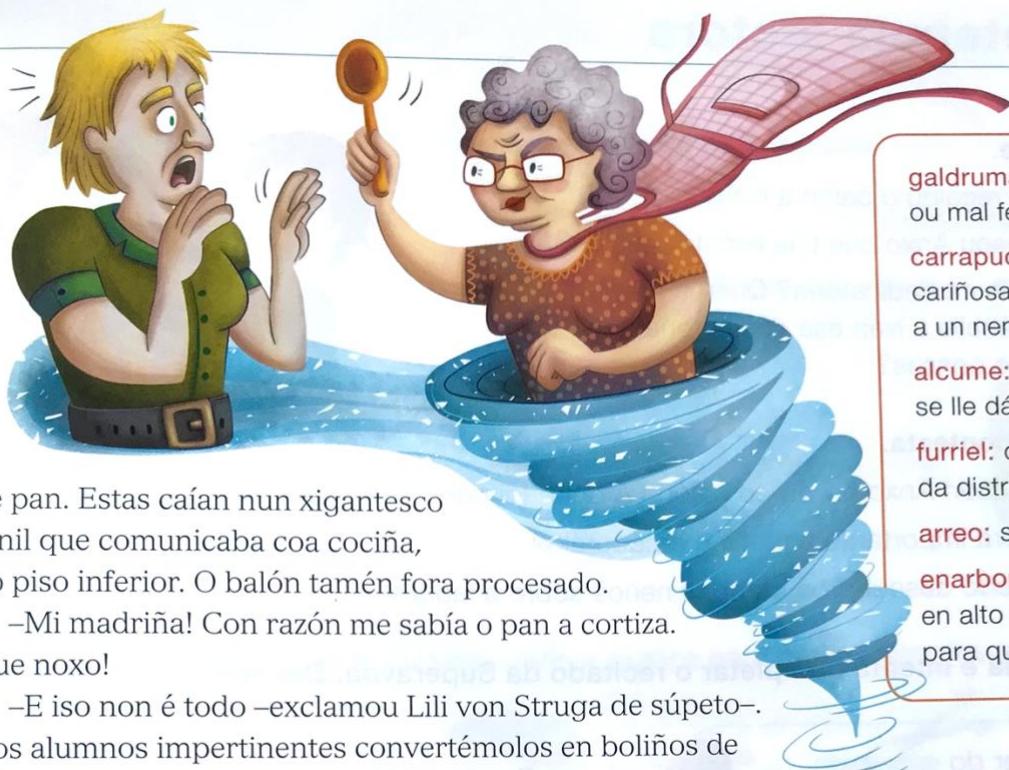
Cando entraron no laboratorio, non dabán creto.

Semellaba a gorida dun alquimista sinistro.

Andeis colmados de tubos, frascos con bichos mortos e substancias xelatinosas. Unha fita móbil, que transportaba residuos

dos colectores de lixo, introducíase nunha maquinaria que chuspía arreo barras

de pan. Estas caían nun xigantesco funil que comunicaba coa cociña, no piso inferior. O balón tamén fora procesado.

—Mi madriña! Con razón me sabía o pan a cortiza. Que noxo!

—E iso non é todo —exclamou Lili von Struga de súpeto—. Aos alumnos impertinentes convertémoslos en boliños de manteiga. HO-HO-HO! —sorriu a maligna avanzando cara a eles.

Entón Iván berrou: «Avoa Mucha, o teu carrapucheiriño está en perigo!!!». De súpeto apareceu ela, a Superavoa, cun mantelo a maneira de capa e enarborando unha culler de pau.

—Vaia, ho, este é o menú exquisito que lles dás aos rapaces, eh? Pois vas ver... E comezou a recitar:

*Polo poder do caldo,
que todo quede asolado.
Polo poder das filloas,
amáñoo con cousas boas.*

A Superavoa comezou a xirar sobre si ata converterse nun tornado. Ao discorrer entre os aparellos, íaos esnaquizando e, ao tempo, o espazo transformábbase nunha cociña. E engadiu:

*E como teño poder abondo...,
vouche andar no lombo.*

Pero non foi preciso, von Struga puxera terra por medio para non volver nunca máis.

—Vaites coa túa avoa! É fantástica!

—Ela di que é polo caldo que comeu desde que era pequena.

—Certo que perdiches un balón, pero vas gañar un monte de amigos. E borráronse as pegadas do carrapucheiriño —dixo Anxo.

—Iso si —sorriu Iván aliviado.

galdrumada: comida mala ou mal feita.

carrapucheiriño: palabra cariñosa para dirixirse a un neno.

alcume: sobrenome que se lle dá a unha persoa.

furriel: cabo que se encarga da distribución de víveres.

arreo: sen interrupción.

enarborando: poñendo en alto algo mostrándoo para que se vexa.

DESTREZAS DE ESCRITURA

► Completa as oracións cun verbo axeitado e comproba se é parecido ao do texto.

- Anxo _____ o balón con forza.
- Superavoa _____ nun tornado.

1. Responde as seguintes preguntas sobre a lectura.

- Quen lle regalou o balón a Iván?

- Que pensou Anxo que tiña escrito o balón?

- Que poñía na dedicatoria?

- Desgustáballe a Iván esa dedicatoria? Por que o pensas?

2. Lembra e contesta:

- Onde estaban Anxo e Iván co balón?

- A onde foi parar cando o xutou Anxo?

- Por que era importante para Iván recuperalo?

- Que segredo descubriron os dous nenos sobre o laboratorio?

3. Completa o recitado da Superavoa. Despois, explica:

Polo poder do _____,
que todo quede _____.

Polo poder das _____,
amáñoo con cousas _____.

- Cando apareceu a avoa e por que?

- Para que pronunciou estas palabras?

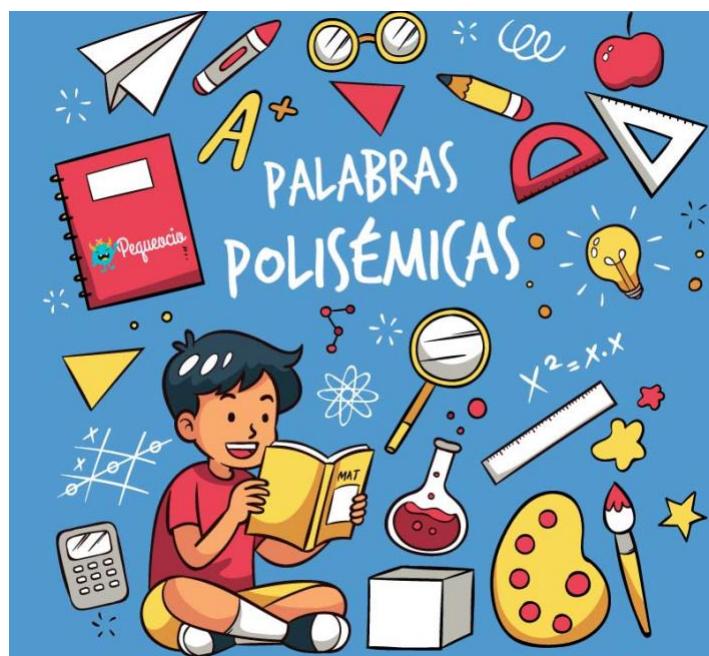
- Que ocorreu a continuación?

4. Le o texto deste globo e explica.

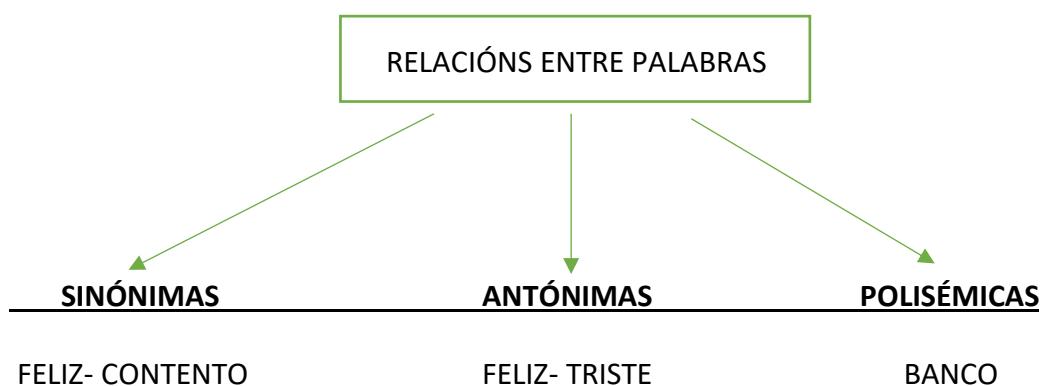
Perdiches un balón,
pero vas gañar un monte de amigos.
E borráronse as pegadas
do carrapucheiriño.

- Quen lle di isto a Iván?
-
- En que momento da historia o di?
-
- Por que lle fai o comentario?
-
-
-

PALABRAS POLISÉMICAS

LEMBRA....

As palabras polisémicas son aquelas palabras que teñen máis dun significado.

EXEMPLOS DE PALABRAS POLISÉMICAS:

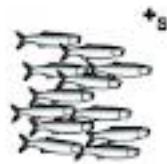
CARTA

FOLLA

BANCO

PLUMA

COPA

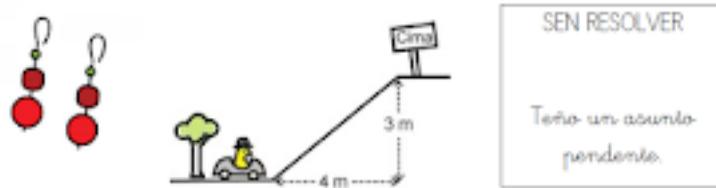
TAPA

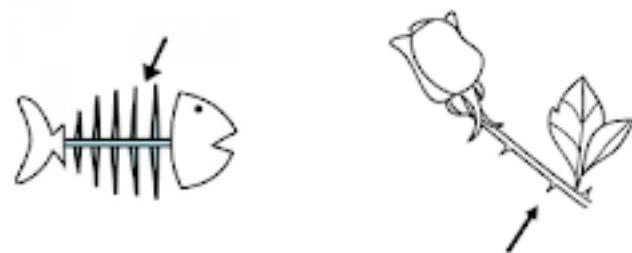
METRO

PENDENTE

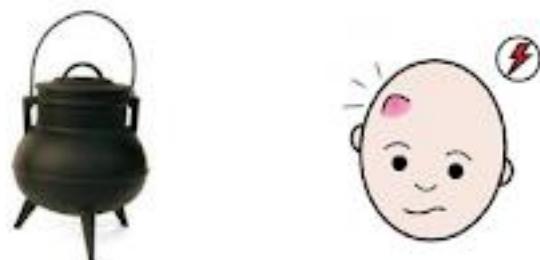
ESPIÑA

TENRO

POTE

PON EN PRÁCTICA!

1. Rodea as palabras que sexan polisémicas. Para poder comprobar que a túa resposta é correcta, podes usar o dicionario. Tendo en conta, como aparecen as palabras polisémicas no dicionario.

banco (xerm. *bank*) *s.m.* 1. Asento estreito e longo, onde caben varias persoas. 2. Mesa de traballo dalgúns artesáns (*banco de carpinteiro*). 3. Institución económica que se dedica a tomar diñeiro, a emprestalo e a outras operacións de banca. 4. Grupo grande de peixes que se trasladan xuntos (*banco de pesca*). 5. Baixío. 6. Estrato moi espeso.

FAM. **Banca, bancada, bancal, banquetá, banqueiro, banquiño.** || **Desbancar.**

Vouche dar unha pista, hai sete palabras polisémicas.

outubro	aire	mércores	cadeira
estación	paraugas	ficha	xel
pata	xampú	cadea	baño

Palabras polisémicas: _____

2. Explica o significado das palabras destacadas. Que outro sentido poden ter?

Escribe unha oración.

- A tía Lola non daba metido o fío polo **ollo** da agulla.

Significado: _____

Oración: _____

- Cando vai calor, apago a sede con auga e comendo **polos**.

Significado: _____

Oración: _____